

CIERPIENIE DLA CHRYSYUSA

Tekst biblijny: 1 P 4,12-14.19

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie tego, że trudności i cierpienie są częścią tego, czego może się spodziewać wyznawca Chrystusa i powinny być postrzegane jako przywilej i błogosławieństwo.

Odczucie: Doświadczenie radości wynikającej ze świadomości, że trudności są częścią Bożego planu zbawienia grzeszników.

Działanie: Powierzenie siebie wiernemu Stwórcy i trwanie w czynieniu dobra.

Plan nauczania:

I. Poznanie: Oczekiwanie trudności i cierpienia.

A. Dlaczego wierzący powinni spodziewać się trudności jako normalnej części życia chrześcijanina?

B. Jak rada Piotra w tej kwestii zbiega się z innymi nowotestamentowymi wypowiedziami na ten temat? (Zob. Mt 5,10-12; 24,9; J 15,20; 2 Kor 12,10; 2 Tm 3,12; 1 P 1,6-7; Jk 1,2-4.12).

II. Odczucie: Radość pomimo trudności.

A. Dlaczego według Piotra wierzący powinien się radować, gdy przechodzi trudności?

B. Jak powinniśmy reagować, gdy jesteśmy znieważani z powodu przynależności do Chrystusa?

III. Działanie: Poświęcenie w wierności.

A. Czym się różni pragnienie wierności od poświęcenia w wierności?

B. Dlaczego Piotr wspomina naszego „wiernego Stwórcę” (1 P 4,19)? (Por. z Ap 3,14). Co wynika z tego w kwestii naszego poświęcenia w wierności?

Podsumowanie: Piotr napisał swoim adresatom, że powinni się spodziewać ognistej próby, która doświadczy ich, „nadszedł bowiem czas, aby się rozpoczął sąd od domu Bożego” (1 P 4,17). Nie powinni więc dziwić się, ale raczej radować, gdy uczestniczą w cierpieniach Chrystusa. Powinni poświęcić się wiernemu Stwórcy i trwać w czynieniu tego, co prawe.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 1 P 4,12-13.19

Klucz duchowego rozwoju: Bóg, który zna koniec na początku, wie, co jest najlepsze dla nas i naszego duchowego rozwoju. Zna on dokładnie proces budowania charakteru, z jakim związane są trudności i próby w naszym życiu (1 P 1,6-7; Jk 1,2-4). Jak Jezus nauczył się posłuszeństwa i rozwinął doskonałość charakteru przez to, co wycierpiał (Hbr 2,10; 5,8-9), tak my możemy dojrzewać przez uczestniczenie w cierpieniu, jeśli, podobnie jak On, poświęcimy się wiernemu Bogu i będziemy trwali w czynieniu tego, co prawi. Ten proces rozwijania charakteru przez cierpienie jest częścią woli miłosiernego Boga wobec nas (1 P 4,19).

Tylko dla nauczyciela: Wielu biblistów zwraca uwagę na pozorny brak ciągłości w tekście *1 Listu Piotra* między 1 P 4,11 a 4,12. Werset 11 kończy się doksologią i słowem „amen”. Werset 12 rozpoczyna się rzeczownikiem w wołaczu, jakby Piotr rozpoczynał nową część opartą na aktualnych wydarzeniach. Niektórzy sugerują, że być może do Piotra dotarła właśnie informacja o pożarze Rzymu za czasów Nerona (64 r. n.e.), a Piotr postrzega tę tragedię jako mającą się rozwinąć w „palący ogień”, który dotknie jego adresatów. Czas tego wydarzenia z grubsza zgadza się z czasem powstania listu, aczkolwiek nie mamy sposobu, by dowiedzieć się, czy to nawiązanie Piotra rzeczywiście było związane z pożarem Rzymu. Tak czy inaczej, Piotr przewidywał rychłe nasilenie prześladowania, jakie miało dotknąć wierzących. Widział to prześladowanie jako występujące w szeregu zdarzeń o charakterze eschatologicznym („przybliżył się koniec wszystkiego” [1 P 4,7]). W konkluzji nawiązuje do Ez 9,6: „Nadszedł bowiem czas, aby się rozpoczął sąd od domu Bożego” (1 P 4,17). Przecież sam Jezus przepowiedział taki rozwój wydarzeń (Mt 24,9; J 16,2).

Wstępne zadanie i dyskusja: Przeczytajcie 2 Tm 3,12. Omówcie czynniki mogące prowadzić do prześladowania wiernego ludu Bożego. Jak można wytłumaczyć fakt, że uczestnicy lekcji doświadczają albo nie doświadczają gniewu smoka opisanego w Ap 12,17?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Gramatyczna konstrukcja greckiego tekstu 1 P 4,12 nie pozwala jasno stwierdzić, czy wspomniany ogień oznacza teraźniejsze doświadczenie, czy też takie, które właśnie się zaczyna, czy raczej takie, które dla adresatów Piotra było jeszcze kwestią przyszłości. Ogień (*pyrosis*) jest opisany przy pomocy dwóch imiesłowów w czasie teraźniejszym, które są właściwe dla czasu teraźniejszego (opisującego wydarzenie już się dziejące), czasu teraźniejszego zamierzonego (opisującego wydarzenie mające się niebawem rozpocząć), jak i czasu teraźniejszego przyszłego (opisującego wydarzenie należące do przyszłości, ale oczekiwane w teraźniejszości). Jednak komentarz w wersecie 17, iż nadszedł czas rozpoczęcia sądu, ma wyraźnie zamierzony charakter. Także słowo „jeśli” w wersecie 14-16 sugeruje wydarzenie spodziewane, ale jeszcze nie następujące.

Komentarz biblijny

I. Nasza postawa wobec cierpienia (przeczytaj 1 P 4,12-13).

W 1 P 34,12-13 Piotr czyni dwa zasadnicze spostrzeżenia. Jedno to takie, iż nie powinniśmy być zaskoczeni trudnościami i cierpieniem, jakby spotykało nas coś dziwnego, gdyż zostaliśmy przed tym

ostrzeżeni (J 15,18-21; 16,2-4). Drugie to takie, że powinniśmy się radować, gdy spotyka nas takie cierpienie, gdyż mamy przywilej uczestniczyć w cierpieniach Chrystusa. Gdy objawi się Jego chwała (podczas Jego powtórnego przyjścia), nasza radość będzie jeszcze większa (1 P 1,6-7; Jk 1,2-4). Nie ma nic, czego dzięki łasce Bożej nie moglibyśmy znieść, pod warunkiem, że zachowujemy taką postawę.

Do przemyślenia: Jak powinniśmy reagować na trudności i cierpienie? Dlaczego takie doświadczenia nie powinny nas zaskakiwać?

II. Nasze doświadczenie w cierpieniu (przeczytaj 1 P 4,14-16).

Wersety 14 i 16 zawierają słowo „jeśli”, które oznacza warunek zgodności z faktami (w języku greckim), a więc zakłada zniewagi i cierpienie jako fakt, czy to teraźniejszy, czy spodziewany w przyszłości. Piotr radzi swoim adresatom, jak powinni postępować wobec tych rzeczywistych doświadczeń, postrzegając zniewagi dla imienia Chrystusa jako błogosławieństwa i cierpiąc jako chrześcijanie dla sprawy Bożej i chwały Boga. Pomiedzy tymi wersetami, w wersecie 15, Piotr używa konstrukcji zakazu imperatywnego, w której występuje woluntatywny tryb przysły, radząc swoim adresatom, by żaden z nich nie cierpiał jako złoceńca. Powinni oni raczej cierpieć bez wstydu jako chrześcijanie, wdzięczni za przywilej reprezentowania imienia Chrystusa.

Do przemyślenia: Słowo „chrześcijanin” jest użyte w *Nowym Testamencie* tylko w tym jednym miejscu poza Dz 11,26 i 26,28. Niechrześcijanie używali tego słowa jak pogardliwego przezwiska. Jak cierpienie za czynienie tego co dobre mogło się przyczynić do zmiany wymowy tego słowa w czasach apostołów?

III. Czas sądu (przeczytaj 1 P 4,17-18).

W 1 P 4,17 Piotr podaje uzasadnienie, dlaczego jego adresaci powinni się spodziewać próby „ognia” w tamtym czasie. Wcześniej już napisał, że „przybliżył się koniec wszystkiego” (1 P 4,7). W jego eschatologii wyglądał sąd przedadwentowego, podobnego do tego, o którym prorokował Ezechiel (Ez 9), mającego się rozpocząć od domu Bożego (Kościoła, a nie świątyni). Sąd ten miał oczyścić tych, którzy należą do domu Bożego, odłączając bezbożnych od tych, którzy „wzdychają i jęczą nad wszystkimi obrzydliwościami popełnionymi w nim!” (Ez 9,4). Ognista próba prześladowania miała spełnić właśnie tę funkcję. W Ez 9,6 czytamy słowa Pana: „A rozpocznijcie [rzeź] od mojej świątyni! I rozpoczęli od starszych mężów, którzy byli przed przybytkiem”. Cytując Prz 11,31 jako precedens, Piotr zapytuje: „A jeśli zaczyna się od nas, to jakież koniec czeka tych, którzy nie wierzą ewangelii Bożej?” (1 P 4,17).

Do przemyślenia: W Ez 8 czytamy, że Bóg ukazał prorokowi w wizji cztery obrzydliwości popełniane w domu Bożym (świątyni jerozolimskiej), prowokujące gniew Boży. Ez 9 przedstawia sąd Boga nad Jego ludem dopuszczającym się tych obrzydliwości w domu Bożym. Bóg polecił mężowi ubranemu w lnianą szatę, mającemu przybory pisarskie u boku, by przeszedł przez miasto i „uczynił znak na czole mężów, którzy wzdychają i jęczą nad wszystkimi obrzydliwościami popełnionymi w nim!” (Ez 9,4). Sześciu mężów z bronią w rękach otrzymało polecenie, by pójść za mężem odzianym w lnianą szatę przez miasto i bez miłosierdzia zgładzić mieszkańców, z wyjątkiem tych, „którzy mają na sobie znak” (Ez 9,6). Piotr widział w tym symbol ukazując fakt, iż sąd rozpoczyna się od domu Bożego. Co oznacza ów znak i dlaczego lud Boży powinien gorliwie starać się, by go otrzymać?

Pytania do dyskusji

1. Jaka jest twoja postawa wobec trudności i cierpienia, które cię spotykają?
2. Dlaczego musimy powierzyć się Bogu jako naszemu wiernemu Stwórcy i trwać w czynieniu tego, co prawe, choć zmagamy się z ciężkimi próbami i trudnościami?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Piotr pisze cytując Prz 11,31: „A jeśli sprawiedliwy z trudnością dostąpi zbawienia, to bezbożny i grzesznik gdzie się znajda?” (1 P 4,18). Ten warunek jest zgodny ze stanem faktycznym, co oznacza, że sprawiedliwy z trudnością dostąpi zbawienia. Jak należy rozumieć to biblijne stwierdzenie? Niektórzy utrzymują, że łatwiej jest być zbawionym niż potępionym. Jak chrześcijanin powinien rozumieć tę kwestię?

Pytania do przemyślenia:

1. Jeśli zapytasz siebie, dlaczego musisz znosić trudności w życiu, dlaczego twoja postawa nie jest właściwa?
2. Co musi się stać w twoim życiu, abyś był w stanie zachować właściwą postawę wobec prób i trudności? Jak obecnie reagujesz na takie próby?
3. W jaki sposób Bóg okazał się wobec ciebie wiernym, godnym zaufania Stwórcą?

Zadanie: Porozmawiajcie o sytuacji w tych rejonach świata, gdzie chrześcijanie są obecnie prześladowani za wiarę. Jak radzą sobie z prześladowaniami? Zorganizujcie grupy modlitewne modlące się za prześladowanych chrześcijan oraz za tych uczestników lekcji, którzy przeżywają trudności albo spodziewają się ich w nieodległej przyszłości.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Wielu uczestników lekcji osobiście nigdy nie doświadczyła większego prześladowania ze względu na Chrystusa, choć z pewnością wszyscy doświadczyli jakichś życiowych trudności. Piotr nie mówi tu o wszelkiego rodzaju trudnościach, ale o prześladowaniach za to, że jest się chrześcijaninem (1 P 4,14.16). Być może konieczne będzie omówienie cudzego doświadczenia, aby wczuć się w sytuację pierwotnych adresatów listu Piotra. Byłoby dobrze przedstawić jakieś rzeczywiste współczesne przykłady, aby uczestnicy lekcji odczuli, co inni chrześcijanie przechodzą w naszych czasach. Przykłady prześladowania chrześcijan możesz znaleźć na stronie internetowej: www.opendoor-susa.org/christian-persecution/stories.

Zadanie: Jeśli to możliwe, skorzystaj z mapy świata i umieść ją na dużej tablicy korkowej czy innej podobnej. Zaznacz miejsca na świecie, w których trwają prześladowania chrześcijan. Postanówcie modlić się systematycznie za chrześcijan mieszkających w tych miejscach, a nawet przywoływać w modlitwie imiona osób, których dotyczą prześladowania za wiarę.